

de skal komme på bibliotekerne, eller at de skal komme på det lokale museum i Ringsted. Men jeg har en stærk forventning om, at institutionerne arbejder med henblik på at sikre, at de er for alle, så alle er klar over, at de eksisterer.

Samtidig håber jeg også, at de kulturpolitiske ordførere er enige i, at en af forudsætningerne for, at det danske samfund kan udvikle sig fremdeligt i fremtiden, er, at vi kender hinanden. Jo større kendskab, indvandrerne har til det, vi kalder dansk kultur, og jo større kendskab, vi har til deres respektive kulturer – nu laver jeg også en opdeling i dem og os, det beklager jeg, men det er for at præcisere, hvad jeg mener – jo større er sandsynligheden rent faktisk for, at vi også kan tale os til rette. Hvis der så er konflikter, så er de i hvert fald baseret på kendskab og viden og ikke alene på myter.

Jeg kan heller ikke forstå, at Dansk Folkeparti kan være uenig i, at det kan være klogt, at kulturinstitutionerne gør en særlig indsats med henblik på at sikre, at de mennesker, der bor i Danmark, har et nogenlunde bredt kendskab til det, vi kalder dansk historie.

Jeg forstår ganske enkelt ikke, hvad det er, der har ophidset sindene. Det er da dybt fornuftigt at sørge for, at de skattefinansierede kulturinstitutioner er for os alle sammen, samtidig med at det kan være en berigelse af det, vi kalder dansk kultur, at der føjes noget nyt til, at der kommer udtryk til os udefra.

Og til spørgsmålet om finansiering: Jeg mener sådan set, at det er en del af institutionernes almindelige forpligtelse at sørge for at lave et tilbud, som appellerer til så mange som muligt. Selvfølgelig kan man også lave snævre udstillinger, som appellerer til få, men udgangspunktet må være, at institutionerne er for os alle.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt lige indledningsvis sige, at vi ikke er spor ophidsede i Dansk Folkeparti. Vi synes bare, at alle de mange kulturelle institutioner, vi har, har åbningstider, og da er det frit for alle og enhver at gå ind, uanset om man har en anden etnisk baggrund eller ej. Det sker også i mange tilfælde. Hvorfor skal man så præsenteres for sådan en rapport, som landets kulturminister hopper på?

Ministeren brugte udtrykket, at det her er frivilligt, men hvis det er frivilligt, hvorfor skal man så have noget omkring resultatkontrakter? De to ting hænger overhovedet ikke sammen. Når man vil have en resultatkontrakt, så er det,

fordi man vil måle et eller andet, som man vil gøre på den enkelte kulturelle institution.

Jeg ved godt, hvor hunden ligger begravet her. Det er jo helt givet, at mange kulturelle institutioner skal til at have ansat folk med anden etnisk baggrund for at kunne betjene folk med anden etnisk baggrund. Jeg tror, at det er en af de ting, man ønsker.

Så vil jeg også godt have at vide: Vil man også med hensyn til den kunst, der udstilles rundt omkring, efterhånden, sådan skridt for skridt, fra statens side, fra kulturministerens side kræve, at der også skal være en kunst, som kommer fra de lande, hvor de fremmede kommer fra? Det er jo i forhold til sådan nogle ting, at jeg tror, at hunden ligger begravet.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er et ord, som kulturministeren skylder at give os en nærmere definition af og et svar på holdningen til, og det er det her ord multikulturelt, et multikulturelt samfund.

Kulturministeren siger, at det meget hurtigt kan blive en strid om ord. Jeg behøver næppe at erindre kulturministeren om, at indenrigsministeren på regeringens vegne har gjort det krydstalkart, at regeringen ikke ønsker et multikulturelt samfund.

Nu taler kulturministeren om, at det bare er en strid om ord. Det er et eller andet med Hirtshals eller København, eller hvad jeg skulle forstå det som. Når vi andre oplever en diskussion om Danmark i forhold til Somalia, når det drejer sig om kulturforskelle, så ser kulturministeren åbenbart, at det er en strid om ord, for det har noget at gøre med Hirtshals og København. Er det virkelig på det niveau, vi skal behandle det her emne?

Jeg vil gerne høre kulturministerens holdning til, om indenrigsministeren tager fejl, når indenrigsministeren på regeringens vegne ellers har sagt, at regeringen ikke ønsker et multikulturelt samfund. Bevæger regeringen sig nu i virkeligheden skridt efter skridt, som også hr. Nødgaard er inde på, præcis i retning af det, men bare på de enkelte ressortområder? Er det det, vi skal tage ministerens svar som udtryk for?

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Med hensyn til den rapport, der er udkommet, vil jeg sige, at jeg ikke på nogen måde er enig i alle konklusioner. Jeg er enig i, at vi ikke har gjort nok med henblik på at sikre, at vi netop har nogle åbne kulturinstitutioner. Jeg er enig i, at vi